

QVOTA GENERATIONE LICITVM
SIT CONNVBIVM.

Omino vere sancto ac beatissimo patri Hum
d perto gracia dei Episcopo. Rhabanus uilissi
mus seruorum dei serius, in Christo salutē.
Nuper venerunt ad me litterę de tua sancti
tate directę, quę inter alia ex qbus tecum tua dilectio
decreuit tentare, continebant de nupciis, vt quota ge
nerattonē legitimū esse posset, tibi edicere, vbi &
commemorabas te quedā capitula legisse Papę Gre
gorij ad Augustinum gētis Anglorum Episcopū. Nec
non et decreta Zacharie de eadem re, similiter quoq
quid Isidorus Ipsalensis Episcopus in ethimologiis suis
inde senserit notum habere, & quid ego super hęc oīa
sentirem, tibi a me rescribi postulabas. Vnde ergo tūc
vīdens quantitatē negocij, breuiter respondi, qđ tāta
res & spaciū temporis, & ocium scribentis quereret,
nec cito me posse ad ea que rogabas in multis occupa
tum condigne respōdere, sed multorū dicta & sacrōrū
librorum uolumina ante perscrutari uelle, & sic ad re
scribendum manum mittere. Sed cum postinodum te
sentirem ad promissa exequēda auidiūs āhelare, prez
occupauī tempus, & festinanter tuę uoluntati obtem
perare decreui. Breuiter hęc cōmemorans, que legisse
me recordatus sum, vel que subito dīctanti in mentem
venerant, Igītū de nupciis quid licitum sit vel illicitū.
dominus per legem euangelium uel iñnotuit, qui bo
no coniugaliuti concessit, atq̄ omne incestum & forni
cationē oīo, phibuit. Quomodo autē consanguinitas
honorandasit, liber leuiticus ostendit. Locutus est do
minus ad Moysen dīcēs, Loq̄re filiis Israhel, et dices ad
eos, Ego dīs uī iuxta consuetudinē frę egypti in q̄
hitastis nō facietis, et iuxta morē religionis Chananeę
ad quā ego introduciturus sum uos nō agetis, nec in le
gitimis eorū ambuletis, facietisq̄ iudicia mea, et prez

Cap 20

cepit fortitudinis. Cum ho
velet, ut fudit leges su
cens, uiuet in eis. Ego da
mum sanguinis sui non as
tūs, ego dīs, Tūpīdū
matris nō nea dico per
bis supradūm eis, I
non dico cooperis, tūpīdū
tudine, foris qđ ex pa
velfora genit, et, nō rē
fījā, vel neq̄ ex filia n
nād. Tūpīdūm ī filiis
pontio et efforū tua,
longis partis tui non difi
cili. Tūpīdūm foro
eo quod caro sui matris
non reuelabis, nec ace
affinitate coniungitur,
reuelabis, quia rōzor fil
miniam elias. Tūpīdū
labi, quia tūpīdū fra
stūc & filii eius nō rē
fījā, et filii tuūnes, et re
caviliūsum. Et talis co
ris nō in pelliculāliū n
pītūdū eius. Cū enim
minationis genitū uol
vobis ad primātē su
andere, ne reuelaret tu
genitatem ferme in
que tam vīa terciāl
genit, ac Ideo rōzor
introgūtūlītūtā gener
spōdūlītātā. Et Theod
ulus, qđ de necessariis ce

cepta seruitatis, & ambuletis in eis. Ego dominus deus
vester, custodite leges meas atque iudicia, quae homo fa-
ciens, uiuet in eis. Ego dominus, omnis homo ad proxim-
um sanguinis sui non accedat, ut reuelet turpitudinem
eius, ego dñs. Turpitudinem patris tui, et turpitudinem
matris tuae non discooperies, mater tua est, non reuelabis
turpitudinem eius. Turpitudinem vxoris patris tui
non discooperies, turpitude enim patris tua est. Turpi-
tudinem sororis tuae ex patre siue ex matre quem domi-
vel foras genita est, non reuelabis. Turpitudinem filie
filii tui, vel neptis ex filia non reuelabis, quia turpitude
tua est. Turpitudinem filie vxoris patris tui quam peperit
patris tuo et est soror tua, non reuelabis. Turpitudinem
sororis patris tui non discooperies, quia caro est patris
tui. Turpitudinem sororis matris tuae non reuelabis,
eo quod caro sit matris tuae. Turpitudinem patrum tui
non reuelabis, nec accedes ad uxorem eius, quem tibi
affinitate coniungitur. Turpitudinem nurus tuae non
reuelabis, quia vxor filii tui est, nec discooperies igno-
miniam eius. Turpitudinem vxoris fratris tui non reue-
labis, quia turpitude fratris, tua est. Turpitudinem vxo-
ris tuae & filie eius non reuelabis, filiam filii eius, et filia
filii illius non sumes, ut reueles ignominiam eius, quia
caro illius sunt, & talis coitus incestus sunt. Sorore vxo-
ris tuae in pellicatum illius non accipies, nec reuelabis tur-
pitudinem eius. Cum enim dñs populum suum de conta-
minationibus gentium uoluisset separare, primū generali
vocablo ad proximitatem sanguinis prohibuit quemquam
accedere, ne reuelaretur turpitudinem eius. Deinde ipsam
generalitatem ferme in duodecim species subdivisit,
quae tamen ultra terciam vel quartam generationem non
procedunt, ac ideo reor dñm Gregoriū papā Augustinō
interrogati fūcia perq̄ta generatioē īā illīcīte cōubia īūgi re-
spōdisse. Si sīc eti Theodori archiep̄i gētis aglorū capi-
tulis, q̄ de necessariis rebus cōscriptis, iueniūs qđī fūcia

*long. d'appr.
Catholique*

propinquitate carnis secundum Gr̄ecos liceat nūbere. in quinta uero secundū Romanos, qui tamē coniugia in tercia propinquitate facta non soluerent. si antea ab inscientibus cōpacta fuissent. equaliterq; coniungeret in matrimonio eis qui sibi consanguinei sunt. & vxoris suę consanguineis post mortem uxoris. Hunc autem Theodorū Tharso Cylicę natū Vitellianus Papa Rosmę Episcopum ordinans Br̄itāniā misit. vnde & tam orientalium ecclesiarum consuetudinibus pleniter institutus fuerat. nec eum aliqua latere potuerunt. que in obseruatiōibus legitimis Gr̄eci uel Romani eo tempore habuerunt. maxime cum in utrāq; lingua pfecte instructus esset. Quod autē proximis temporibus Romanorū pontificum scripta continent usq; ad sextā uel septimā generationē coniugij usum differendū. magis ex cōsuetudine humana. quam ex lege diuina hoc eos percepisse credendū est. Quod ita sentiens beatus Bonifacius martyr. nosterq; patronus. de eadē re Episcopos gentis suę credidit consulendos. vt ipsi quidem in sanctorum patrum sententiis inde explanatū inuenirēt. sibi rescriberent. Nam quod Isidorus in ethimologiis suis usq; ad sextam generationē consanguinitatis abstinentēdum. & sic legitime connubio cōiungendū afferuit. inde reor eum fecisse. quod genealogię seriē retexēs. quousq; ordinē numerando perduxit. eo cognatiōem sanguinis seruandam estimauit. siccq; ad nouationem generis & amicitię eius cōfirmādū redire ad cōnubii sanciuūt. quādo iā cognitionis ordo numerari desiuīt. Ceterum ante omnia considerādum est. ut sic censura disciplina temperetur. ne per immoderationem corrēptiōis. peccati cumulus augeatur. Scimus enim quod in lege cognitionis ius obseruare cōstituit. ipse in euā gelio fœdus coniugij non dissoluendum prēcepit. ita sane ut si quis dimitteret uxorem excepta causa fornici-

causis faceret et mar-
marachē. Sic & ep̄fis
fia. nullū mulierā uno
dere. manere immixta.
ubiq; aliquid. p̄mixta
gīque. inter coniugos
nullū diffidit. ne teat.
scelus multo p̄plicet. qui cu
iūmen festeris comparis
foliā. p̄pendat. unde &
diminutamus p̄diabolū
cōscie forsan polluit ac l
amīa demergit. Vnde i
empore uolens. scriptū
non tangere. p̄cepter. for
tūam habeat. uxori uir
uxori uir. & paulo p̄
ex contentū ad tempus
reuerādū. tūp̄sum. i
incōnīentū. His ergo
videt. artiglio diuīue co
stādū quādū ad hōies
nēta. ubi ēcīline maiō
cīnīzāmō. pp̄ incā
a mēparūtūtū. volūtū q
scībi. p̄per dīmītācī. ind
Theodorū arthōs iter
intēdēs in flos capitidis
unq; quādū generation
quādū diuina hoc cōtra
data. locū phibent. Si aut
fuerit p̄tā. melius mihi
liatā. bē. uanagatus cōtū
& tamē dīp̄ceptū. quādū

estōis, faceret eā mēchari, & qui dīmisīam duceret,
mōcharef. Sic & apłs eādē rationē sequēs in epistola
suā, iussit mulierē a uīro non discedere, quod si disce-
deret, manere innuptā, aut uīro suo reconciliari. Si enī
ubiqūq; aliquid p̄ximitatis uel cōsanguinitatis licet lon-
gique, inter cōiugatos iuñērī potest, statim matrīmo-
niū dissoluīt, ne (reor) quod adulteriū & fornicatiōis
scelus multipliceſ, qui cum coniugato adolescentiū uel
iuueni societas comparis suę denegatur, nec aliquid ei
solatij impendit, unde cōtinentia seruare possit, libi-
dine inflāmatus p̄ diaboli instigationē multiplici forni-
catione forsan polluit ac sic in precipiciū mortis ēternę
anima demergit. Vnde apostolus huiuscemodi uiciū
amputare uolens, scripsit dicens, Bonum est mulierem
non tangere, ppter fornicatiōē aūt vnuſquisc̄ uxore
suam habeat, uxori uīr̄ debitū reddat, similiſ autem &
uxor uīro, & paulo post, nolite fraudare iūnicē, forte
ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi, & iterum,
reuertimini iū idipsum, ne tēptet uos Sathanas propter
incōtinentia. His ergo om̄ib⁹ cōsideratis, bonū mihi
uideſ, ut legis diuīuę constitutio iūuolata seruetur, &
ſcan dalū quātū ad hoīes p̄tinet, p̄ facultate uīriū decli-
netur, ubi aūt sine maiori detrimēto scandalū toleret,
qm̄ maximū pp̄t incaute iam efficiatur. Igitur quia
a mea paruitate uoluisti quid sentirē de hac re tibi re-
scribi, ppter ifirmitatē instantis tempis reor hoc quod
Theodorus archeps̄ iter Gregorii & Isidorū mediūs
incedens in suis capitulis diffiniuit magis sequendum
ut post quintā generationē iam līcītū cōnubium fiat,
quia ſex diuīna hoc cōtradic̄t, nec etiā sanctorū patrū
dicta hoc phibent. Si aūt & in quinta ab insciis copula
fuerit pacta, melius mihi uideſtur ut cū p̄oēnitētiē humi-
liatiōe ſi ſe uxoratus cōtinere nō vult, deo ſatisfaciat,
& tamē ei prediceſ q̄niā bonū ſit ut ab huiuscemodi co-

七

pula semetipm abstineat. si forte det illi d's pœnitentia et
resipiscat a diaboli laqis. gratiaqz cōtinetiæ sue spōtanea
volūtate oblationē postmodū offerat d'o. et sic ni fallor
cautela erit in iudicio. atqz iusticia seruatur in facto.
DE CERTIS SIGNIS NATIVITATIS

**DE SEPTEM SIGNIS NATIVITATIS
DOMINI**

- Vita dñs signa āte nativitatem suā, p̄figuratione
m̄ sui adūetus in mundū p̄misit, multa etiā in ipsa
nativitate ostēdit, de quibus primū signū erat, qđ
princeps vnuis p̄ oēm orbē regnabat, qđ nunquā antea
fuerat, vnu totius creature dñm Christū p̄nūtiās uen-
tus. Scđ'm aut̄ signū erat, pax admirabilis super omnē
terrā, qualis nec ante nec postea nunq̄m fuerat, ueram
mūdi pacē designās, que est christus ille qui fecit pacē
inter deū et hoies. Terciū signū fuit, quod c̄sare cōce-
dente, captiuis absolutis in q̄cunq̄ fuissent captiuitate
possessio p̄pria reddebat. & censū singuli reddere c̄s-
ari p̄sitebātur qui triū denariorū habēs p̄sionē, drag-
matis nomine censebatur, hoc p̄signans quod genus
humanū a captiuitate & dominio diabolī esset p̄ chri-
stū liberandū, et ad patriā paradysi si fidē sc̄tē trinitatis
p̄siteat, reducendū. Quartū signū erat, quod una die
m. xxx, fere serui, qui ad p̄prios redire dños noluerūt
post captiuitatē laxatā, hoc p̄nūcians, quod qui a uiciis
ad christū redire noluerit, eternalit̄ peribit. Quintū
signū fuit, stella noua in oriēte orta, cuius ducatu magi-
ritas, de gratiā significat, per quā nō solū ex iudeis sed
& multo plures ex gentibus ad uitam qui christus est
pducuntur. Sextū signū est, circulus magnus aureo splē-
dens fulgore circa solem tota die illa nativitatis christi
significans eū cuius ambitu excellētissimē etiā naturę
cōtinētur. Sept̄m signū erat, quod ipsa die tota riūulus
olei in urbe Roma transiberi largiter effluebat, signū